

Finnish
That Day On Calvary
60-0925

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Tuo päivä Golgatalla

Jeffersonville, IN, USA

25.9.1960

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹²⁷ Voikaamme me, Herra, tänä aamuna ottaa tuon tien Herran muutamien halveksittujen kanssa. Voikaamme vaeltaa niin kuin apostolit tekivät, kääntymättä oikealle tai vasemmalle, ja sydämemme hyvydestä palvella Jumalaa. Suo se, Isä.

¹²⁸ Nyt paranna sairaat ja vaivatut, jotka tulevat rukousjonoon. Voikoot nämä jotka kohottivat kätensä, katua sydämissään juuri nyt. Voikoot ne jotka ovat pidättäytyneet niin kauan tulla nopeasti veteen ja saada syntinsä anteeksi annetuiksi tuon uhrin, Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan Nimessä. Amen.

Tuo päivä Golgatalla

¹ Kiitos, veli Neville. [Veli Neville sanoo: “Jumala siunatkoon sinua, veli.”] Jumala siunatkoon sinua veli Neville ja paljon kiitoksia. Hyvää huomenta ystävät. On etuoikeus olla jälleen täällä Tabernaakkelissa tänä aamuna palvelemissa Herraa, saarnaamassa Sanaa ja rukoilemalla sairaiden puolesta. Ja olen hyvin kiitollinen tästä päivästä.

² Olin hämmästynyt tullessani sisälle. Eräs veli tuli luokseni ja sanoi: “En halua olla niin kuin nuo arvottomat pitaaliset, jotka parantuivat.” Se oli veli Wright. Rukoilin hänen puolestaan ja Herra paransi hänet täydellisesti. Hän tuli luokseni itkien, puristaakseen kättäni ja sanoakseen, että hän halusi kiittää Herraa parantumisestaan. Hän halusi palata takaisin kiittämään. Se on kaikki poissa. Hän on täysin terve nyt. Me olemme kiitollisia noista todistuksista.

Ja Charlie, sinä ja veli Jeffries, jos haluatte, tulkaa tänne ja ottakaa istuin täältä ylhäältä. Ja olette enemmän kuin tervetulleita, niin että teidän ei tarvitse seistä. Toinen veli siellä, veli Wood, tule vain tänne ja sinä--tässä on pari pikku paikkaa penkillä, niin teidän ei tarvitse seistä. Uskoisin pari paikkaa täällä. Ja... Jos te voisitte olla enemmän kuin tervetulleita tulemaan ja ottamaan nämä paikat.

³ Me olemme iloisia... Uskon, että erään kerran sanottiin: “Olin onnellinen, kun he sanoivat minulle: ‘Menkäämme Herran huoneeseen.’” Jumala siunatkoon sinua, veli. [Veli sanoo: “Haluan aina olla lähempänä saarnaajaa.”] Kiitos sinulle, kiitos, kiitos sinulle. Olin iloinen, kun minulle sanottiin: “Menkäämme Herran Huoneeseen.” On kristityn etuoikeus ja ilo, mennä Herran Huoneeseen.

⁴ Katsellessani ympärilleni näen niin monia ystäviäni tänä aamuna ja olen hyvin haltioitunut siitä. Niinpä me odotamme suurta aikaa Herrassa tänä aamuna. Odotamme Jumalan kohtaavan meitä, niin että se siunaa sielujamme ja tarjoaa meille ne asiat, joita tarvitsemme. Kun katselen ympärilleni tässä paikassa, jos kutsuisin nimeltä kaikkia ystäviäni täällä, veisi suurimman osan aamusta heidän nimensä mainitseminen. Minusta

tuntumaan hyvältä päästä takaisin seurakuntaan näkemään kaikki ihmiset täällä ja päästä tapaamaan...

⁵ Mitä tuleekaan olemaan, kun tulemme Taivaaseen ja tapaamme siellä tuossa suuressa iätikestävässä ajassa, iankaikkisessa yhteydessä Jumalan valtaistuimen ympärillä, ja meillä on ne siunaukset, joita me kaikki olemme niin arvostaneet. Siellä me tulemme olemaan tehdyt Hänen kaltaisikseen, Hänen kuvakseen, ja Hänen Henkensä on yllämme palvoaksemme ja palvellaksemme Häntä koko iankaikkisuuden, koskaan väsymättä.

⁶ Vain ajatelkaa sitä, te ette voi ajatella mitään asiaa, minkä tekemisestä te pidätte, jonka tekemiseen te ette ajoittain väsyisi. Charlie, arvaan että sinä ja minä olemme pitäneet oravien metsästyksestä enemmän kuin mistään muusta sen kaltaisesta, mutta tiedättekö, senkin tekemiseen väsy. Ja minä pidän patikoinnista, vain retkeilystä vuorilla, vain patikoimisesta, mutta joskus väsyn siihen ja haluan tehdä jotakin muuta. Ja pidän autolla ajosta.

⁷ Joskus, kun tunnen väsymystä, olen uupunut ja hermoni ovat kireällä, hyppään autooni ja lähdän ajamaan, pidän kiinni ohjauspyörästä ajaessani tietä alas laulaen: "Olen niin iloinen, että voin sanoa olevani yksi heistä", tai jotakin sellaista. Pidän vain tiukasti kiinni ohjauspyörästä ja laulan ja lyön tahtia jalallani ja huudan. Mutta jonkin ajan kuluttua väsyn siihen, palaan takaisin kotiin ja alan tehdä jotakin muuta. Mutta kun me alamme palvoa Jumalaa tuossa uudessa kuningaskunnassa, ei siellä koskaan tule olemaan väsymyksen hetkeä. On oleva vain siunaus edelleen ja edelleen. Mutta tietenkin me tulemme silloin olemaan muutettuja; me emme ole oleva sen kaltaisia kuin olemme nyt. Me tulemme olemaan erilaisia, erilaisia luomuksia kuin, mitä tällä kertaa olemme. Niinpä olemme iloisia siitä.

⁸ Ajattelin juuri. En tiedä olenko koskaan kertonut tätä tai en, Charlie. Jokin aika sitten olin Kentuckyssa hänen kanssaan ja hän sanoi: "Veli Branham, luuletko, että sinä ja minä tulemme Tuhatvuotisvaltakunnassa metsästäämään oravia?"

Minä sanoin: "En usko niin Charlie."

anteeksiantamista saarnattiin, tuo apostoli sanoi heille Kirjoituksissa, että heidän täytyi ensin katua, ja sitten olla kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Se oli saarnaajan tehtävä. Heidän tuli katua, ja hänen kastaa heidät heidän syntiensä anteeksi antamiseksi: "Kenen tahansa synnit te anteeksi annatte, heille ne ovat anteeksi annetut. Kenen tahansa synnit te pidätätte, heille ne ovat pidätetyt."

¹²³ Isä, kuinka maailma koskaan joutui sellaiseen hullunmyllyyn niin kuin heillä on. Miksi ei uskoa yksinkertaista evankeliumia? Ja he tuovat sisälle korvikkeeksi jopa väärät nimet, väärät kasteet, väärät Pyhän Hengen kasteet, ja kädenpuristuksen saarnaajien kanssa ja titteleiden Isä. Poika ja Pyhä Henki käyttämisen, jota ei koskaan ole ollut Kirjoituksessa, se on Rooman tekemä asiakirja eikä kristillinen opetus. Sitä ei ole missään Raamatussa. Syntejä ei voida antaa anteeksi titteleiden kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

¹²⁴ Nyt Isä, me tiedämme, että se on hyvin epäsuosiossa oleva asia. Sinun tiesi ovat aina olleet sillä tavalla; mutta anna miesten ja naisten tänä aamuna tulla tuohon päivään, tuohon päivään Golgatalla. Jeesus halveksi tuota päivää, kun oli häpeäksi olla riisuttu, olla hakattu, olla syljettynä, koko maailman ja seurakunnan, niiden ihmisten joiden olisi pitänyt rakastaa Kanta, tehdessä pilaa Hänestä; ja kuitenkin, kaiken sen keskellä ei Hän suutansa avannut, vaan meni ja kuoli noiden ihmisten puolesta, jotka tekivät pilaa Hänestä.

¹²⁵ Jumala, vie meidät Golgatalle tänä aamuna. Ja jos he sanovat meidän olevan hulluja, jos he sanovat, että olemme käsittäneet Kirjoitukset väärin, mitä tahansa he haluavatkin sanoa, Jumala, he eivät voi seistä Jumalan läsnäolossa ja sanoa, että se on väärin.

¹²⁶ He eivät voi peittää syntejään Raamatulla. Raamattu paljastaa heidän syntinsä, heidän epäuskonsa, kun he haluavat olla suosittuja ja tehdä niin kuin muutkin. Voikoot he tulla Golgatalle tänä aamuna ja alkaa Jerusalemissa, että katumus ja syntien anteeksi antaminen täytyy olla saarnattu Hänen Nimessänsä kaikille kansakunnille, alkaen Jerusalemissa. Ottakoon he tuon saman ristiinnaulitsemisen askelen, olla hakattu, syljetty, tehty pilaa ja olla kutsuttu kaikeksi miksi kutsua voi, uskonnollisiksi luopioiksi, seurakuntien repijäksi, kaikeksi miksi he tahtovat kutsua.

Mutta tuo vuori, tuo kivi, kasvoi suureksi vuoreksi, joka peitti maan. Tuo kivi on tuleva. Oi Jumala, me haluamme olla osa siitä. Suo meidän kieltää itsemme ja ottaa ristimme, päivittäin. Elää Kristukselle ja elää toisille. Suo se, Herra.

¹²⁰ Jos täällä on joku tänä aamuna, joka ei tunne Häntä Pelastajana ja haluaisi olla muistettu loppurukouksessa ja haluaisi, että tämä olisi hänen päivänsä Golgatalla, haluaisitko kohottaa kätesi ja sanoa: "Rukoile puolestani, veli Branham. Haluan tuntea Hänet Pelastajanani." Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Joku muu? Jumala siunatkoon sinua veljeni, siellä takana. Olisiko joku muu joka sanoisi: "Haluan tuntea Hänet. Haluan tämän olevan tuon päivän Golgatalla minua varten. Olen sairas ja väsynyt. Mitä hyötyä minun on kiertää ympäri sitä asiaa, jonka synnyin tekemään? Minä synnyin olemaan Jumalan poika ja täällä minä pidän kiinni maailman asioista. Jumala, anna minun olla ristiinnaulittu tänään. Anna minun tänään ristiinnaulita itseni ja ajatukseni, voidakseni elää Kristuksen kanssa ja elää muille, Ei väliä, mitä he minulle tekevät, jos he tekevät minusta pilaa, vainoavat minua ja sanovat kaikkea pahaa minua vastaan ja muuta sellaista, salli minun nöyrästi jatkaa eteenpäin, nöyränä kuin karitsa, niin kuin Hän teki. Hän on luvannut nostaa minut jälleen ylös viimeisinä päivinä. Minä odotan tuota päivää."

¹²¹ Olisiko täällä joitakin muita käsiä nousemaan ylös? Jumala siunatkoon sinua siellä takana, ja sinua. Hyvä on, joku vielä. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Joku vielä juuri ennen kuin rukoilemme.

¹²² Taivaallinen Isämme, kun Pietari saarnasi Helluntaipäivänä, sanottiin, että "niin moni kuin uskoi, lisättiin seurakuntaan". He totisesti uskovat koko sydämellensä, nämä ihmiset, jotka juuri kohottivat kätensä. Uskon heidän uskoneen koko sydämellään. Jos he ovat, on täällä vesiallas odottamassa. Jos he haluavat syntinsä anteeksi annetuiksi, on täällä joku, joka voi kastaa heidät tuossa Nimessä ja ainoassa Nimessä, mitä Taivaan alla on ihmisten keskuudessa annettu, jossa meidän täytyy pelastua. Sillä niin kuin lainasin Kirjoitusta muutama hetki sitten, että "katumusta ja syntien anteeksi antamista täytyy saarnata Hänen Nimessään koko maailmalle, alkaen Jerusalemistä." Ja Jerusalemissa, kun katumusta ja syntien

Hän sanoi: "Mutta, mehän pidämme siitä niin paljon, etkö luulisi meidän tekevän niin kun tulemme Tuhatvuotisvaltakuntaan?"

Minä sanoin: "Ei, siellä ei tulla tappamaan mitään, Tuhatvuotisessa valtakunnassa."

Ja hän sanoi: "Mutta me niin pidämme siitä."

⁹ Minä sanoin: "Charlie, mitä jos voisin saada sinut vakuuttuneeksi, että kerran olit sika ja että olet kohonnut korkeammaksi olennoiksi, olemaan inhimillinen olento. Voisitko enää koskaan haluta mennä takaisin ja nauttia sian mieliteista?" Hän sanoi: "En."

¹⁰ Minä sanoin: "Katsohan, sinä olisit niin paljon korkeammalla kuin sika, nyt kun olet inhimillinen olento, että et enää koskaan haluaisi olla sika." Minä sanoin: "Kerro se nyt kymmenellä tuhannella, niin sellainen sinä tulet olemaan, kun olet muutettu tästä olennoista siksi, joka tulet olemaan. Et enää koskaan haluaisi olla inhimillinen olento uudestaan." Niin se on. Se tulee olemaan jotakin erilaista. Olen niin iloinen vain ajatellessanikin sitä. Tietäen, että jonakin päivänä me tulemme nousemaan korkeammalle.

¹¹ No niin, jos Herra suo, ensi sunnuntaina... Sitten tulen lähtemään mennäkseni Wyomingiin, tai Idahoon, hyvän ystäväni veli Minor Arganbrightin ja veli Clayton Sonmoren kanssa, kristityistä Liikemiehistä.

¹² Kahden viikon kuluttua, se on seitsemäntenä, minun tulee olla Dallasissa, Texasissa, Parantamisen Ääni -konventissa ja tulen puhumaan seitsemäntenä iltana. Ja sitten palaan takaisin, mennäkseni Idahoon veli Arganbrightin ja kristittyjen Liikemiesten kanssa, ja ehkä minulla on yksi ilta Minneapolisissa ennen lähtöämme. Sitten on yksi Kristittyjen Liikemiesten aamiainen.

¹³ Jos Herra suo, haluan ensi sunnuntaiaamuna olla jälleen takaisin täällä Tabernaakkelissa; ja jos se sallitaan, ja on Herran tahto, haluan puhua aiheesta *Pyörretuuli tuulessa*, jos Herra suo.

¹⁴ Se näytti olevan sydämelläni koko viikon; ja yhtenä aamuna, todella varhain, noin kello neljältä aamulla, heräsin ja sain tämän ajatuksen:

Tuo päivä Golgatalla. Haluan puhua siitä tänä aamuna. *Tuo päivä Golgatalla.*

¹⁵ Nyt tämän lukemista varten menkäämme Raamattuihimme, kirjoitukseen Matteuksen Evankeliumin 27. luvussa, ja me aloitamme 27. jakeesta ja luemme osan tästä kirjoituksesta saadaksemme taustamme. Ja sitten tulemme heti aloittamaan ja sitten saarnan jälkeen tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta.

¹⁶ Sen jälkeen, kun olimme täällä viimeksi, vain tuodakseni näytteen uuden tyyppisestä palvelustehtävästäni, sain tuosta kokouksesta todistuksia enemmän kuin minulla on ollut mistään pitkään aikaan. Siinä on jotakin, niin että teidän täytyy saada kosketus henkilöstä riippumatta siitä, kuinka paljon ylikuonnollista on tullut esille. Mutta katsokaahan, parantumisen täytyy levätä yksilön uskon varassa.

¹⁷ Nyt jos yksilöllä on usko, ja he näkevät sen kaltaista kuin Pyhän Hengen menevän kuulijakunnan ylitse ja sanovan tiettyjä asioita: “Sinun nimesi on se-ja-se”, “Sinä tulet sieltä-ja-sieltä paikasta”, ja “On eräs tietty asia, jonka olette tehneet”, ja “Se tulee olemaan tällä tavalla”, ja me näemme sen kaiken tapahtuvan juuri sillä tavalla, silloin yksilön, joka istuu siellä, pitäisi katsoa ylös ja sanoa: “Sen täytyy olla Jumala. Minä vastaanotan parantumiseni.” Mutta sen sijaan tuo yksilö sanoo: “Laske kädet päälleni ja rukoile puolestani niin, että parantuisin.”

¹⁸ Sillä tavalla meille on opetettu täällä Amerikassa, uskomaan niin, ja se on tietenkin kirjoituksen mukaista. Mutta me näemme Afrikassa ja eri paikoissa, että kun jotakin senkaltaista tapahtuu, silloin koko kuulijakunta kurottautuu ylös yhdellä kertaa ja vastaanottaa parantumisensa, koska heille ei ole opetettu mitään. Heille ei ole edes opetettu parantumista. Ja sitten kun he näkevät sen, he tietävät, että on olemassa Jumala, joka elää; ja jos Hän elää, Hän on korkein. Ja Hän parantaa, ja siinä kaikki. Koska perusta on jo laskettu, Hän on Parantaja ja parantaa ihmiset. Sitten kun he näkevät tämän Läsnäolon työskentelevän Hänen Seurakuntansa kautta, he sanovat: “Se on sillä selvä; se on kaikki, mitä me tarvitsemme.” Mutta meille on opetettu käten laskemista sairaiden päälle ja sen kaltaisia asioita. Siksi se ei toimi niin hyvin Amerikassa.

nöyryytti itsensä hakattavaksi ja kasvoihin syljettäväksi, aina niin pitkälle, että he riisuivat Hänet vaatteen, pois häpeällisesti ja ristiinnaulitsivat Hänet maailman edessä, ja Hän halveksi tuota häpeää? Kuinka te voitte mennä Golgatalle ja tulla sieltä yhtään erilaisena kuin mitä Hän oli? Häväistynä.

¹¹⁷ “Mutta”, te sanotte, “he tulevat potkaisemaan minut ulos.” Antaa heidän potkaista. Ottakaa päivä Golgatalla. Jumala on tekevä tahtonsa mukaan teidän suhteenne. Sallikaa minun sanoa se uudestaan. Ottakaa päivänne Golgatalla, ja antakaa Jumalan tehdä tahtonsa mukaan teille. Rukoilkaamme.

¹¹⁸ Herra, oi Jumala, vie meidät kaikki Golgatalle juuri nyt. Vapauta meidät itsestämme. Herra, ihmispelosta, pelosta, mitä joku muu tulee sanomaan. Koko maailman nauroi Häntä ja teki pilaa Hänestä. Mutta Hän oli kuuliainen kuolemaan asti. Kuuliainen häpeään asti. Hän oli kuuliainen jopa hallitukselle, ja me käsitämme, että kun Saatana iski tätä maata, hänestä tuli hallitsija ja esivalta tässä maassa. Hän todisti siitä meidän Herramme edessä ja sanoi: “Nämä valtakunnat ovat minun. Teen niiden kanssa mitä tahdon.” Ja me käsitämme, että tuosta päivästä aina tähän asti tämä maailma on ollut kirouksen alainen, ja sitä on hallinnut hän, joka toi kirouksen. Mutta Jumala, oi Jumala, me palvelemme kuningaskuntaa, joka on kiroamaton.

¹¹⁹ Isä Jumala, kuinka ihmeellistä onkaan, että Sinä olet tehnyt joitakin suuria asioita elokuvamaailmassa tänään. Antaen näiden suurten elokuvien kuten “Kymmenen Käskyä” ja niin edelleen tulla julkisuuteen, antaaksesi miesten ja naisten, jotka eivät edes halua pimentää kirkon ovea, nähdä mitä se on. Jumalan Tie on maailman hylkäämä Tie, koska me olemme... Venäjä on kommunismin alainen... Me olemme tässä maailmassa, mutta me emme ole tästä maailmasta. Me olemme menneet Golgatalle. Me olemme ristiinnaulinneet itsemme. Jumalan valtakunnan kanssa, olemaan yksi Hänen omistansa. Ei väliä, mitä maailma sanoo, me otamme tien Herran muutamien halveksittujen kanssa. Me menemme eteenpäin ylösnousemukseen ja me uskomme, että se on pian käsillä. Herra, kun me tulemme ylösnousemaan siihen kuningaskuntaan, joka tulee ottamaan valtaansa tämän maailman niin kuin Daniel sen ennalta näki. Ja se hajotti koko maailman pieniksi akanoiksi, ja tuuli puhalsi ne pois kuin kesäiseltä puimatantereelta.

¹¹² Kuinka he saivat syntinsä anteeksi Raamatussa? Pietari vastasi tuohon kysymykseen Helluntaipäivänä. He kysyivät: “Mitä me voimme tehdä pelastuaksemme. Kuinka me voimme saada tämän, mitä teillä kaikilla on?”

¹¹³ Hän laati tuon reseptin. Hän kertoi heille mitä tehdä, hän sanoi. “Katukaa, joka ainoa teistä Jumalaa kohtaan, ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä.” Mitä varten? “Syntienne anteeksi antamiseksi.” Siinä on tuo suurempi teko.

¹¹⁴ Kuinka monet teistä saarnaajista tänä aamuna, kuinka monet teistä kuulijoista tänä aamuna, kuinka monet teistä, jotka kuuntelette sanojani ääninauhalta, ovat halukkaita menemään Golgatalle tänä aamuna? Katsoaksenne, mitä Jumala siellä teki teidän puolestanne ja hylätäkseenne kirkkokunnalliset uskontunnustuksenne ja saarnataksenne evankeliumia. Halleluja! Se on teidän sylissänne nyt! Mitä te tulette tekemään sen kanssa? Miksi? Katumusta ja syntien anteeksi antamista täytyy saarnata Hänen Nimessänsä koko maailmalle alkaen Jerusalemistä.

¹¹⁵ Mitä Golgata merkitsee sinulle? Mitä tuo päivä teki teille? Täyttääkö se teidät jollakin teologialla? Tekikö se teistä jotakin ylvästä, tai tekikö se teistä kristityn? Kokonaan myydyn! Halleluja! Synnit anteeksi annetut. Kiitos sinulle. Jeesus. Suurempia tekoja kuin nämä olette te tekevä. Te näette mistä on tarve, ettekö näekin? Suurempia tekoja kuin nämä, antaa synnit anteeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Mutta teidän uskontunnustuksenne, kirkkokuntanne ja niin edelleen ovat sitoneet teidät niin aloillenne niin, että te yhä flirttailette maailman kanssa. Kertokaa minulle voiko kukaan mies, voiko kukaan nainen tulla Golgatalle ja yrittää olla jotakin suurta, koska joku sanoi jotakin. Kertokaa minulle, missä te voitte katsoa kasvoihin Golgataa. Missä teillä voi olla tuo päivä Golgatalle?

¹¹⁶ Kuinka teillä voi olla päivänne Golgatalle ja tulla sieltä ylväästi rinta pystyssä? Kuinka te voitte tulla sieltä jonkun organisaation sätkynukkena saarnaamaan jotakin ihmistekoista oppia? Miksi se ei nöyryytä teitä Jumalan Sanalle? Jos te koskaan menette sinne, te tulette sieltä nöyrinä. Kuinka te voisitte haluta olla jotakin suurta organisaatiossanne sulka hatussanne, kun Jeesus Kristus. Jumalan Poika

¹⁹ Muistakaa nyt, ensi sunnuntaiaamuna, jos Herra suo, (veli Neville tulee tietenkin ilmoittamaan siitä), *Pyörretuuli tuulessa*.

²⁰ No niin, olen antanut teille vähän aikaa etsiä kirjoituksistanne Matteuksen 27. luku. Aloittakaamme lukeminen Matteuksen 27. luvun 27. jakeesta. Kuunnelkaamme nyt tarkasti lukemista.

Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen yleiseen halliin, ja kokosivat hänen ympärilleen koko sotilasjoukon.

Ja he riisuivat hänet, ja panivat hänen päällensä helakanpunaisen viitan.

Ja kun he olivat punoneet orjantappura kruunun, he panivat sen hänen päänsä päälle, ja ruo'on hänen oikeaan käteensä: ja he laskeutuivat polvensa varaan hänen eteensä, ja pilkkasivat häntä, sanoen: Terve, juutalaisten Kuningas!

Ja he sylkivät hänen päälleen, ja ottivat ruo'on, ja löivät häntä päähän.

Ja sen jälkeen, kun he olivat pilkanneet häntä, he ottivat viitan pois häneltä, ja panivat hänen omat vaatteensa hänen päälleen, ja taluttivat hänet pois ristiinnaulitakseen hänet.

Ja tullessaan ulos, he näkivät erään kyreneläisen miehen, nimeltä Simon, hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä.

Ja kun he olivat tulleet paikalle, jota kutsutaan Golgataksi, se on, pääkallon paikaksi,

He antoivat hänelle juotavaksi etikkaa sekoitettuna sapen kanssa: ja kun hän oli maistanut siitä, hän ei tahtonut juoda.

Ja he ristiinnaulitsivat hänet, ja jakoivat hänen vaatteensa, heittäen arpaa: että voisi olla täyttynyt se, mistä profeetta oli puhunut: He jakoivat minun vaatteeni keskenään, ja ihokkaastani he heittivät arpaa.

Ja istuutuen alas he vartioivat häntä siellä;

Ja he asettivat hänen päänsä yläpuolelle hänen syytöksensä kirjoitettuna: TÄMÄ ON JEESUS JUUTALAISTEN KUNINGAS.

Sitten siellä oli kaksi ryöväriä ristiinnaulittuna hänen kanssaan, yksi oikealla ja toinen vasemmalla puolella.

*Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttäen päitään,
Ja sanoen: Sinä joka hävität temppelin, ja rakennat sen kolmessa päivässä, pelasta itsesi. Jos olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä.*

Samoin myös ylipapit pilkkasivat häntä, kirjanoppineiden ja vanhinten kera, sanoen:

Hän pelasti muita; itseään hän ei voi pelastaa. Jos hän on Israelin Kuningas, antaa hänen nyt tulla alas ristiltä, ja me tulemme uskomaan häneen.

Hän luotti Jumalaan; antaa hänen vapauttaa hänet nyt, jos hän haluaa hänet: sillä hän sanoi: Minä olen Jumalan Poika.

Nämä ryövärit myös, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä samalla tavalla.

Nyt kuudennesta hetkestä alkaen oli pimeys yli koko maan yhdeksänteen hetkeen asti.

Ja noin yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä, sanoen: Eli, Eli, lama sabaktani? Se on: Jumalani, Jumalani, miksi sinä olet hylännyt minut?

Jotkut niistä, jotka seisovivat siellä, kun he kuulivat sen, sanoivat: Tämä mies huutaa Eliasta.

Ja kohta eräs heistä juoksi, ja otti sienen, ja täytti sen etikalla, ja pani sen ruo'on päähän, ja antoi hänelle juoda.

Muut sanoivat: Antaa olla, katsokaamme, josko Elias tulee pelastamaan hänet.

Jeesus, kun hän oli huutanut uudestaan suurella äänellä, antoi henkensä.

Ja, katso, temppelin esirippu reväistiin kahtia ylhäältä alas; ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,

Ja haudat aukenivat; ja monta pyhien ruumista, jotka nukkuivat, nousi ylös.

Ja he tulivat ulos haudoista hänen ylösnousemuksensa jälkeen, ja menivät pyhään kaupunkiin, ja ilmestyivät monelle.

Minä menen Isäni tykö. Pieni hetki eikä maailma tule Minua enää näkemään. Kuitenkin te tulette näkemään Minut. Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä aina maailman loppuun asti. Minä en tule jättämään teitä lohdutuksesta. Minä tulen rukoilemaan Isää. Ja Hän tulee lähettämään teille toisen Lohduttajan, joka on Pyhä Henki, jota maailma ei voi vastaanottaa, kuitenkin te voitte vastaanottaa Hänet.”

¹⁰⁷ Pankaa nyt merkille nuo suuret sanat, että seurakunnalla on oleva valta, ei ainoastaan parantaa sairaita rukouksella, ajaa ulos perkeleitä rukouksella, vaan ilmoittaa (antaa osani iankaikkisesta elämästä) uskovaisille. Pyhä Henki tulee ja annetaan seurakunnan käsiin antamaan elämän. Sitä Golgata merkitsi.

¹⁰⁸ Se otti alhaiset, ala-arvoisia pidetyt miehet ja naiset ja kohotti heidät olemaan Jumalan poikia ja tyttöjä, parantamaan sairaita ja ilmoittamaan iankaikkisen elämän. Antamalla Pyhän Hengen tottelevaisille uskoville. Miehet, jotka kerran olivat uskomattomia, ovat tehnyt uskovaisiksi ja antamaan osan hengellisestä iankaikkisesta elämästä.

¹⁰⁹ Kuinka suurta onkaan sanoa tälle sairaalle naiselle, joka täällä makaa: “Minä voin rukoilla uskon rukouksen”, ja hän tulee olemaan parantunut. Se on suuri asia. Sitä Hän teki silloin, mutta Hän sanoi: “Suurempiakin kuin tämä olette te tekevä. Minä tulen antamaan teille voiman, ei vain nostamaan häntä ylös elämään, vaan antamaan hänelle iankaikkisen elämän, olemaan aina iankaikkinen.”

¹¹⁰ Kurjat, sokeat, viheliäiset ihmiset, kuinka te voitte olla näkemättä sitä? Ettekö te näe, mikä tuo suurempi asia on? Se on suurin asia, mitä koskaan voisi tapahtua, ilmoittaa iankaikkinen elämä toisille.

¹¹¹ Mikä on iankaikkinen elämä? Se elämä, jota Hän eli. Se elämä, joka oli Hänessä; antaa se toisille. Voiko ihminen tehdä sen? Jumalan poika voi. Jeesus sanoi: “Kenen tahansa synnit te annatte anteeksi, heille ne ovat anteeksiannetut. Kenen tahansa synnit te pidätätte, heille ne ovat pidätetyt.” No niin, tässä on se, missä katolinen kirkko ja monet muista ovat tehneet suuren virheensä. He sanovat: “Minä annan anteeksi sinulle sinun syntisi.” Niin se ei ollut.

¹⁰¹ Nyt eräs toinen huomautus. Puoliksi vuohi, puoliksi lammas; mitään sen kaltaista ei ole. Te ette ole puoliksi vuohi ja puoliksi lammas, te olette joko vuohi tai lammas. Jos te nyt vain teette hyviä asioita ja luulette selviytyvänne sillä, silloin teillä ei ole päivää Golgatalla. Laki piti huolen siitä. Mutta Hänellä oli tuo päivä Golgatalla, tuodakseen sisälle sen, että me emme voi olla sen kaltaisia seurakunnan jäseniä, vaan Jumalan poikia ja tyttäriä.

¹⁰² Sitä tuo päivä Golgatalla oli. Sitä se merkitsi teille. Että voisitte tehdä, seurata ja toimia Jeesuksen tavalla.

¹⁰³ Nyt virta ei juokse ylös ja alas saman aikaisesti. Virta juoksee yhteen suuntaan, ja Jumalan Henki virtaa vain yhteen suuntaan. Se ei sekoita siihen mitään asioita. Se virtaa samaan suuntaan.

¹⁰⁴ Tarkatkaamme Jeesusta, lopettaessamme. Jeesus sanoi: “Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä ja suurempiakin kuin tämä olette te tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö.” Minä en sano tätä niinkään paljon seurakunnalle täällä, ymmärrättehän, vaan nämä sanomat nauhoitetaan. Kymmenet tuhannet tulevat kuulemaan niitä ympäri maailman. Tulen kysymään teiltä tuon kysymyksen arvostelijoiden tähden juuri nyt. He ovat usein sanoneet minulle: “Uskotko sinä Raamattua?” Jeesus sanoi: “Näitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä, ja suurempiakin kuin tämä olette te tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö.”

¹⁰⁵ Kuinka pahaksi te voitte tulla, miehet? Kuinka kauaksi erottamisesta te voitte harhailla älykkäiden teologioittanne kanssa, älyllisen käsityksenne kanssa asioista? Kalliit ja kadotetut ystäväni, ettekö te voi ymmärtää että tämä Raamattu on tulkittu hengellisesti? Jeesus kiitti Isää, että Hän oli kätkenyt sen koulutetuilta, ovelilta, viisailta ja harkitsevilta ja paljastaisi sen pienille lapsille, sen kaltaisille, jotka tulisivat Golgatalle.

¹⁰⁶ Tarkatkaa nyt, Jeesus sanoi... Tarkatkaa, kuinka Hän asetti sanansa. “Niitä tekoja, joita Minä teen...” (joita Hän on tekemässä juuri nyt) “Niitä tekoja, joita Minä olen tekemässä nyt, parannan sairaita, herätän kuolleita, avaan sokeiden silmät, näitä tekoja olette myös te tekevä. Te tulette tekemään näitä tekoja, jos te uskotte Minuun. Te tulette tekemään näitä tekoja, ja sitten suurempiakin kuin nämä olette te tekevä. Niinpä

Nyt kun sadanpäämies, ja ne jotka olivat hänen kanssaan, vartioiden Jeesusta, näkivät maanjäristyksen, ja ne asiat, joita tapahtui, he pelkäsivät suuresti, sanoen, Totisesti tämä oli Jumalan Poika.

²¹ Kumartakaamme päänne hetkeksi rukoukseen. Herra, me tiedämme, että Sinä olet Jumala, ja tämän Pyhän Sanan lukemisen jälkeen me voimme yhä nähdä, että Sinun luonteesi ei ole muuttunut. Sinä olet aina Jumala. Ja näytti siltä, kuin Jeesus ei tulisi saamaan mitään apua, että Hänet oli pahoin käsin otettu ja hakattu palasiksi, syljetty ja oli riippumassa ristillä, verta vuotaen, ja ollen kuolemassa; ja näytti kuin missään ei olisi mitään apua, kunnes jopa Hän itse huusi: “Jumalani, Jumalani, miksi Sinä olet hylännyt Minut?” Mutta Sinä toimit sillä hetkellä, kun mikään muu ei voi toimia.

²² Ja meidän on annettu tietää. Herra, että jos meillä on virtoja, joita emme voi ylittää; jos meillä on vuoria, joiden lävitse emme voi mennä, niin Jumala on erikoistunut tekemään asioita, joita muut eivät voi tehdä. Sinä olet spesialisti siihen työhön. Sillä Sinä tiedät syyn tuohon päivään Golgatalla. Sinä, ollen Jumala, ääretön, tiesit, että tämän hetken täytyi tulla. Mutta sitten, kun se oli täytetty, Sinä osoitit olevasi Jumala. Sinä osoitit, kuka oli Pomo.

²³ Sinä ravistit maata, ja ne pyhät, jotka nukkuivat maassa, tulivat esiin. Sinä pimensit auringon, oli pimeätä kuin yöllä, osoittaaksesi, että Sinä olit Jumala, mutta Sinä näytit olevan hiljaa niin kauan. Vetäkäämme tästä se johtopäätös, että niin kauan kuin me vaellamme Hengessä, Jumalan käden taluttamina, ei väliä vaikka se näyttää olevan väärin, vaikka Golgata onkin edessämme, tulee Jumala puhumaan oikealla hetkellä, oikeaan aikaan.

²⁴ Nyt Isä Jumala, me haluamme pyytää anteeksiantoa synneistämme ja rikkomuksistamme. Ja haluamme pyytää Sinun Henkeäsi johtamaan meitä. Johda meitä, niin kuin Kyyhkynen johti Karitsaa. Suo meidän olla kuuliaisia, mitä tahansa meille sattuu, tietäen tämän, että Jumala tekee kaikki asiat hyvin, ja tietää että kaikki tulee olemaan kunnossa.

²⁵ Ole kanssamme tänään tässä kokouksessa. Me rukoilemme, että Sinä pelastaisit ne, jotka ovat pelastettavassa tilassa ja etsivät pelastusta. Täytä ne iankaikkisella elämällä ne, jotka sitä etsivät. Me rukoilemme,

että Sinä parantaisit ne, jotka ovat sairaita ja vaivattuja ja ovat tulleet etsimään parantumista. Ja me tulemme ylistämään Sinua siitä. Me pyydämme sitä Sinun Poikasi, meidän Pelastajamme, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁶ Nyt puhuttaessa tänä aamuna, haluan kiinnittää huomionne siihen tekstiin, josta olen valinnut puhua, *Tuo päivä Golgatalla*. Näyttää kuin se ei olisi oikein ajankohtainen, että sen pitäisi olla Pitkäperjantaina. Golgataa pitäisi muistaa joka päivä. Me olemme kuulleet niin paljon siitä. Lukeneet siitä niin paljon. Saarnaajat ovat saarnanneet siitä ajan alusta lähtien. Laulajat ovat laulaneet siitä kautta aikakausien. Profeetat ennustivat sen neljätuhatta vuotta, ennen kuin se tapahtui ja tämän päivän profeetat osoittivat taaksepäin siihen, kun se tapahtui. Se on niin tärkeä päivä.

²⁷ Se on yksi kaikkein tärkeimmistä päivistä, minkä Jumala koskaan on antanut koittaa maan päällä. Ja Golgata on niin tärkeä ihmiskunnalle, että mielestäni on hyväksi meille mennä taaksepäin ja tutkia ja nähdä tarkalleen, mitä se merkitsee meille. Sillä olen varma, että tässä myöhäisessä hetkessä, jossa me elämme, me etsimme jokaista tärkeätä Jumalan asiaa, minkä vain voimme tietää; ja kaikkea, minkä vain voimme saada selville, me olemme täällä oppiaksemme siitä. Nähdäksemme mitä on meitä varten, ja mitä Jumala on tehnyt meitä varten, ja nähdäksemme, mitä Jumala on luvannut tehdä meille. Ja siksi me tulemme kirkkoon.

²⁸ Siksi saarnaaja saarnaa. Siksi hän tutkii ja mietiskelee Kirjoituksia ja etsii innoitusta, koska hän on yleisön palvelija Jumalan kansalle ja yrittää löytää jotakin, joka... mitä Jumala haluaisi sanoa kansallensa, jotakin, mikä auttaisi heitä. Se voi ehkä tuomita heidät synneissäänsä, mutta se on auttaa heitä nousemaan ylös; niin että he voivat hylätä syntinsä ja sitten nousta palvelemaan Herraa. Ja saarnaajien pitäisi etsiä näitä asioita.

²⁹ Jos tuo päivä on niin tärkeä, yksi suurimmista päivistä, niin katsokaamme vaikka kolmea eri asiaa, mitä tuo päivä merkitsi meille. Voisimme ottaa niitä satoja, mutta täksi aamuksi olen valinnut kolme elintärkeätä asiaa, joita haluamme tarkastella muutamien seuraavien minuuttien ajan, siitä mitä Golgata merkitsi meille. Rukoilen, että se

eläen sen. Sitten tarkatkaa, te näette. mitä tapahtuu, te olette valtiatiellä. Sitä Golgata merkitsi teille, avasi tuon valtatie teitä varten tuona päivänä.

⁹⁵ Muistakaa nyt, te ette voi olla puoliksi vuohi ja puoliksi lammas. Ne eivät sekoitu. Nyt on paljon ihmisiä, jotka sanovat: "Niin, tiedätkö mitä? Meillä on ryhmässämme organisaatio. Me autamme köyhiä. Me teemme tätä." Se on hyvä, mutta te puhallatte omaa torveanne siitä. Niin te ette tee. "Te annatte almunne salassa", Jeesus sanoi. Se on teille vain jotakin automaattista.

⁹⁶ Se ei ole mitään sen enempää kuin mennä ja ottaa vesiryyppy. Te olette janoinen. Ja jos lähimmäisenne on janoinen, te ajattelette myös häntä. Te ajattelette hänen tarvettaan samoin kuin omaanne, ettekä kiinnitä siihen mitään sen enempää huomiota, vaan vain elätte edelleen.

⁹⁷ Te ette nyt voi olla puoliksi lammas ja puoliksi vuohi. Niinpä jos te sanotte: "Meidän kirkollamme on organisaatio. Me annamme köyhille. Me teemme sitä ja me teemme tätä ja teemme muuta." Jos teillä on se ilman, että teillä on Kristuksen elämää itsessänne, silloin te vain absoluuttisesti teette sen turhaan.

⁹⁸ Paavali sanoi 1. Kor.13: "Vaikka antaisin kaikki tavarani ruokkimaan köyhiä, ja ruumiini uhrina poltettavaksi, ei se minua mitään hyödyttäisi." Tämä on nyt kovaa, mutta se on totuus. Teidän täytyy tulla tuohon tosiasiaan. Tunnistakaa, mitä Golgata teki puolestanne.

⁹⁹ Me katsomme sitä ja sanomme: "Oi, niin se on hienoa." Sitä se ei ole. Jos Jumalan Pojan täytyi mennä Golgatalle ristiinnaulittavaksi, täytyy jokaisen Jumalan pojan mennä Golgatalle. Myös hänellä täytyy olla Golgata. Teillä täytyy olla tuo päivä Golgatalla. Minulla täytyy olla tuo päivä Golgatalla. Se selvittää syntikysymyksen. Me emme tule sisälle seurakuntaan puristamalla kättä jonkun saarnaajan kanssa, emmekä me tule sisälle kirjeen kanssa, emmekä tunnustuksella, vaan me tulemme sisään syntymällä.

¹⁰⁰ Hän ei koskaan antanut mitään kirjettä. Hän ei koskaan antanut tunnustusta. Hän antoi syntymän. Siten me tulemme sisälle. Sitten siitä eteenpäin me automaattisesti elämme kristittyjen elämää

teissä elää. Te olette täydellisesti antautuneet tuolle Hengelle, ja Se vain elää itsensä teissä.

⁸⁹ Oi, voitteko tuntea tuon siunatun Hengen? Tuo elämä: “Se en ole minä, joka elän” ,sanoi Paavali, “vaan Kristus elää minussa.” Vain niin automaattisesti.

⁹⁰ “Mutta sanon sinulle, veli Branham. Me olemme täällä kristittyjä. Me autamme näitä ihmisiä. Me autamme noita ihmisiä.” Oi voi, häpeä teille! Se ei ole kristillisyyttä. Kristillisuus on vain automaattista tekemistä. Te vain unohdatte siitä kaiken. Menette ja teette sen.

⁹¹ Kristus vain täydellisesti luovutti Elämänsä Jumalalle. Hän antoi itsensä yleisön palvelijana kansalle. Hän antoi Elämänsä vapaasti. Hänen ei ollut pakko tehdä sitä. Hän ei tehnyt sitä vastahakoisesti. Hän ei sanonut: “Kuulehan veli, teidän tulisi kaikkien ajatella paljon Minusta, koska tulin ja kuolin puolestanne.” Hän ei koskaan sanonut sanaakaan siitä. Hän kuoli joka tapauksessa. Koska se oli Jumala Hänessä. Se on Jumala teissä. Se on Jumala minussa, joka saa meidät katsomaan muita.

⁹² Lampaat yhdellä puolella. Toiset heistä tulevat sanomaan: “Mutta Herra, minä tein näin, ja Herra, minä tein noin.”

Hän sanoo: “Menkää pois Minun tyköäni te vääryyden tekijät. Minä en koskaan edes tuntenut teitä.”

⁹³ Jos seurakunta voisi koskaan tulla noihin perustosiasioihin! Se ei ole mitään, mitä te yritätte tehdä, jota te panette itsenne tekemään. Se on jotakin, joka on syntynyt teissä.

⁹⁴ Suokaa minulle anteeksi, helluntailaisystäväni. Minä olen helluntailainen, mutta helluntailaisystäväni ovat tulleet siihen pisteeseen, että täytyy olla paljon nopeata musiikkia, jonkun orkesterin rummutusta, käten taputusta, tai tamburiineja tuomaan esiin huutoa. Se on vain mielenliikutusta! Orkesterit soittavat ennen kuin he menevät taisteluun saadakseen ihmiset taistelumieleen. Minä uskon musiikkiin. Minä uskon käten taputukseen. Ja minä uskon näihin asioihin, se on totta. Meillä tulisi olla sitä, mutta te olette jättäneet suuret asiat tekemättä. Tuo itsensä uhrautuvainen elämä, että Jumala elää teissä, tehden automaattisesti sitä mikä on oikein, edes ajattelematta sitä, vain

tulisi tuomitsemaan jokaisen läsnä olevan syntisen, että se saisi jokaisen pyhän painumaan polvilleen, että se saisi jokaisen sairaan henkilön kohottamaan kasvonsa Jumalaan ja lähtemään pois parantuneena, jokaisen syntisen pelastumaan, jokaisen luopion tulemaan takaisin ja häpeämään itseään, ja jokaisen pyhän iloitsemaan ja saamaan uutta toivon ja jälleen uutta toivoa. Yksi niistä suurista ja tärkeistä asioista, joita Golgata meille ja maailmalle merkitsi, on että se selvitti syntikysymyksen kerralla kaikkien puolesta.

³⁰ Ihminen oli todettu syntiseksi, ja synnin rangaistusta ei kukaan ihminen voinut maksaa. Tuo rangaistus oli niin suuri, ettei ollut ketään, joka olisi voinut maksaa sitä. Minä totisesti uskon Jumalan säättäneen sen sillä tavalla, että rangaistus olisi niin suuri, ettei kukaan voisi maksaa sitä, jotta Hän voisi tehdä sen itse.

³¹ No niin, rangaistus synnistä oli kuolema. Me olemme kaikki, syntyneet synnissä, muodostuneet vääryydessä ja tulleet maailmaan puhuen valheita. Sen vuoksi kukaan meistä ei ollut arvollinen, tai he eivät voineet löytää maan päältä ketään, joka olisi ollut arvollinen.

³² Synti ei alkanut maan päällä. Synti alkoi Taivaassa. Lucifer, perkele, oli jo tuomittu luontokappale tottelemattomuutensa vuoksi, ennen kuin hän edes tuli maan päälle. Synti alkoi Taivaassa, kun Jumala pani enkelit, ja niin edelleen, samalle perustalle, jolle Hän pani inhimilliset olennotkin. Tieto... Tiedon puu. Oli elämän puu ja tiedon puu, joista ihminen saattoi tehdä valintansa. Kun Lusiferille annettiin ensimmäinen sija tehdä valintansa, hän halusi jotakin parempaa, kuin mitä Jumalalla oli. Se aloitti vaikeudet.

³³ Oli eräs vaatimus synnin tähden. Tuo vaatimus oli kuolema. Kuolema oli rangaistus, ja se on... Me voisimme mennä siinä suuriin yksityiskohtiin, koska en usko, että on olemassa muuta kuin yksi kuolema. On vain yksi elämä. Uskon, että ihminen, jolla on iankaikkinen Elämä, ei voi koskaan kuolla, ja uskon, että on olemassa täydellinen hävitys sille sielulle, joka syntii tekee, sillä Raamattu sanoo: “Se sielu, joka syntii tekee, on varmasti kuoleva.” Ei ihminen, vaan sielu, joka syntii tekee. Niinpä on varmasti kuoltava ollakseen täydellisesti hävitetty. Kuinka olenkaan eri mieltä siitä universalistien kanssa, jotka sanovat että Saatana tulee pelastumaan! Hän teki syntiä ja hän on synnin alkuunpanija. Hänen sielunsa teki syntiä ja hän oli henki.

Tuo henki on oleva täydellisesti hävitetty pois, niin ettei siitä tule olemaan jäljellä mitään.

³⁴ Kun synti siellä alussa iski maata, langeten kuin pimeyden verho alas Taivaista, se kirjaimellisesti halvaannutti maan. Se heitti jokaisen luodun maan päällä ja koko Jumalan luomakunnan orjuuteen. Ihminen oli kuoleman, sairauden, vaikeuksien ja murheiden orjana. Koko luonto lankesi sen mukana. Synti oli nukutusaine, joka itse asiassa halvaannutti maan. Me olimme täällä ilman toivoa, koska jokainen luotu maan päällä oli alistettu sille, ja jokainen maan päällä syntynyt oli sen alainen. Niinpä sen täytyi tulla jostakin, missä ei ollut mitään syntiä. Se ei voinut tulla maasta.

³⁵ Yksikään meistä ei voinut lunastaa toista. Sen täytyi tulla muualta. Sen vuoksi, kun ihminen käsitti, että hänet oli erotettu Jumalasta, hänestä tuli vaeltaja. He itkivät, he huusivat, he uurastivat, he harhailivat vuoristoissa ja erämaissa, etsien kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä oli Jumala. Sillä hän tiesi, että jos hän koskaan voisi päästä takaisin Jumalan Läsnäoloon, hän voisi keskustella siitä Hänen kanssaan. Mutta ei ollut mitään tietä takaisin. Hän oli kadoksissa. Hän ei tiennyt minne päin kääntyä, joten hän vain lähti kulkemaan, yrittäen jostakin löytää tietä takaisin tuohon paikkaan. Jokin hänen sisimmässään sanoi hänelle, että hän tuli paikasta, joka oli täydellinen.

³⁶ Tässä näkyvässä kuulijakunnassa ei ole tänä aamuna yhtään henkilöä, tai ääninauha kuulijakunnassa, siellä, minne se menee ympäri maailman, täällä ei ole ketään, niin kuin ei missään muuallakaan, joka ei etsisi tuota täydellisyyttä. Kun te maksatte laskunne, te ajattelette sen selvinneen sillä. Kun te saatte laskunne maksetuiksi, silloin joku on sairas perheessänne. Kun tuo sairaus on korjaantunut, teillä on lisää laskuja maksettavaksi. Ja ennen kuin huomaattekaan hiuksenne muuttuvat harmaiksi, ja sitten te haluatte olla jälleen nuori. On jotakin koko ajan, jatkuvasti, synnin aallon tähden. Mutta sydämessänne, koska te etsitte sitä, se osoittaa, että tuo täydellisyys on jossakin. Siellä jossakin on jotakin.

³⁷ Siksi niin monasti tänään tuo syntinen yhä harhailee ympäri. Joku kaunis nuori tyttö leikkaa hiuksensa ollakseen suosittu, maalaa kasvonsa näyttääkseen sievemmältä, panee ylleen vaatteita näyttääkseen

käsittämättä tätä, seurakunta! Pitäkää tämä sydämessänne ainiaan! Se oli niin tiedostamattomasti tehty. Nuo ihmiset eivät tee sitä velvollisuudesta. Joku antaa teille jotakin, koska hänen tulisi tehdä se, joku ruokkii teitä, koska hänen tulisi tehdä se, silloin hänellä on itsekäs ajatus. Sen pitäisi olla vain elämäne, vain toimintanne.

⁸⁴ Se oli niin yllättävää näille lampaille, että he sanoivat: “Herra, milloin Sinä olit nälkäinen, ja me ruokimme Sinua? Milloin olit alaston, ja me annoimme Sinulle vaatteita? Milloin olit janoinen, ja me annoimme Sinulle juoda? Milloin olit sairas, ja me palvelimme Sinua?” Se oli automaattisesti elettyä, rakkaudesta. Se oli vain heidän elämänsä, joka heissä eli. Jumala anna ihmisten nähdä, mitä Golgata teki puolestamme. Se oli niin automaattisesti, että he sanoivat: “Milloin Sinä olit, Herra? Me emme koskaan tienneet siitä.”

⁸⁵ Katsokaa, mitä Jeesus sanoi: “Niin usein kuin te olette tehneet näille, te teitte sen Minulle.” Epäitsekäs elämä. Te teette sen aivan ajattelemattanne; te olette niin kuolleita tämän maailman asioille, niin eläviä Kristuksessa, ja vaellatte valtatieitä niin, että nämä asiat tapahtuvat vain automaattisesti. Te vain teette sen.

⁸⁶ Ei niin, että “Herra haluaisi minun nyt tekevän sen.” Sitä se ei ole. Te olette vain osa Hänestä. Hänen Henkensä on teissä, ja te toimitte sillä tavalla, kuin Hän toimi. Käsitättekö te sen? “On tie, joka näyttää ihmisestä oikealta, mutta sen loppu on kuoleman tie.” “Eivät kaikki, jotka sanovat Herra. Herra, ole menevä sisälle, vaan ne, jotka tekevät Minun Isäni tahdon”, vain sydäimestään, vapaasti.

⁸⁷ No niin, tuo päivä Golgatalla maksoi sen hinnan, niin että me voimme olla sillä tavalla. Ei sanoen: “Tiedätkö, Jonesin leskeltä olivat polttopuut lopussa, ja minä menin ja ostin hänelle vähän puita.” “Sanon teille, näin erään veljen, joka tarvitsi pukua, ja menin ja ostin hänelle puvun. Siunattu Jumala, minä olen kristitty.” Oi voi. sinä itsekäs, kurja, viheliäinen henkilö! Te olette tekopyhiä. Älköön oikea kätenne tietäkö, mitä vasen tekee, tai vasen tietäkö, mitä oikea tekee.

⁸⁸ Te olette vain niin automaattisesti kuolleita Kristuksessa, kunnes te teette sen joka tapauksessa. Se on teidän luonteenne, se on teidän olemuksenne. Te teette sen joka tapauksessa. Se on vain se elämä, joka

⁷⁹ Joku sanoo: “Kuinka voit sietää ja antaa kenenkään kutsua itseäsi tuon kaltaisilla pahoilla nimillä?” Te ette elä itseänne varten. Te elätte toisia varten, voidaksenne lunastaa tuon ihmisen. Te tulette pojiksi; ja vaikeutena on se, että seurakunta on unohtanut, että he ovat poikia. Te olette poikia. Te otatte Kristuksen paikan. Te olette poikia; niinpä te ette elä itseänne varten, eläkää toisia varten.

⁸⁰ “Hyvä on, veli Branham, voin elää tätä veljeä varten, koska hän on todella hieno mies.” Sitä se ei ole. Eläkää sitä ihmistä varten, joka teitä vihaa. Älkää sitä henkilöä varten, joka tappaisi teidät, jos voisi. Sen he tekivät Hänelle. He tappoivat Hänet, ja Hän kuoli voidakseen pelastaa heidät. Se on iankaikkinen elämä. Kun te saatte sen sydämeenne, silloin te olette menossa Taivasta kohden. Mutta uhratkaa te omat asianne. Antakaa ne pois niin kuin lammass villansa. Katsokaa eteenpäin kohti Golgataa.

⁸¹ Toivon tämän auttavan teitä pääsemään sille paikalle... Sitä tämän Tabernaakkelin, sitä kaikkien ihmisten täytyy tehdä, saada selville, mitä te olette, ja mikä on tarkoitus.

⁸² Seurakunta ei käy kirkossa vain soittamassa musiikkia ja laulamassa lauluja. Seurakunta on oikaisun paikka. Tuomio alkaa Jumalan huoneesta. Meidän täytyy pitää itseämme kuolleina ja elävinä Kristukselle. Sitten Hän valmisti tien, että me voisimme uhrata itsemme Hänen palvelukseensa seurataksemme Häntä. Jos me seuraamme Häntä, me elämme elämää, jota Hän eli. Se on ihmeellistä. Jeesus sanoi ja puhui siitä. Sallikaa minun antaa teille siitä muutamia lainauksia. Kuunnelkaa tarkasti. Älkää kadottako sitä.

⁸³ Jeesus sanoi, että tuona päivänä Hän tulisi erottamaan ihmiset niin kuin lampaat vuohista ja Hän sanoisi vuohille: “Seiskaa vasemmalla puolella”, ja lampaille, “seiskää oikealla puolella.” Ja Hän sanoi vuohille: “Menkää pois Minun tyköäni, koska kun olin nälkäinen, te ette ruokkineet Minua. Olin vankilassa, ettekä te vierailleet tyköäni. Olin alaston, ettekä te vaatettaneet Minua. Olin janoinen, ettekä te antaneet Minulle mitään juotavaa. Olin sairas, ettekä te vierailleet luonani. Niinpä menkää pois Minun luotani.” Ja lampaille Hän sanoi: “Olin nälkäinen, ja te ruokitte Minua. Olin alaston, ja te vaatetitte Minut. Olin sairas, ja te palvelitte Minua.” Ja pankaa merkille, älkää jättäkö

olemuksensa muodon, koska se on ainoa asia, jonka voitte löytää. Löytää jotakin, yrittää löytää jotakin kiinnittämään huomion itseensä; kun hän saa miehet viheltämään itselleen, vilkuttamaan hänelle, flirttailemaan hänen kanssaan. Nuori mies tekee samoin naisen suhteen. Yrittää tehdä itsestään puoleensavetävän naiselle. Naapuri rakentaa talon ja valmistaa sen tietyllä tavalla, koska silloin se näyttää vähän paremmalta kuin naapurin talo. Niin se on koko ajan. Me etsimme jotakin ja jokin jatkaa eteenpäin vain vähän sen yläpuolella.

³⁸ Nuori tyttö löytää toisen nuoren tytön, joka on suositumpi kuin hän. Naapuri löytää talon, joka näyttää paremmalta kuin se, mikä hänellä on. Nainen löytää toisen naisen pukeutuneena tietyllä tavalla, joka saa hänet näyttämään paremmalta kuin hän itse. Jokin meissä etsii jotakin ja se osoittaa, että me olemme kadoksissa. Me haluamme löytää tuon jonkin, joka toisi meidät tuohon tyytyväisyyteen, joka täyttäisi tuon nälkäisen paikan siellä; mutta näyttää siltä kuin me emme voisi löytää sitä.

³⁹ Ihmisolennot ovat yrittäneet sitä kautta aikakausien. He ovat itkeneet sitä. He ovat huutaneet. He tekivät kaikkea mitä tiesivät tehdä, mutta yhä he eivät löytäneet sitä, harhaillessaan ympäri maailman.

⁴⁰ Lopulta eräänä päivänä, se oli tuona päivänä Golgatalla, siellä oli eräs, joka tuli alas Kirkkaudesta, eräs nimeltä Jeesus Kristus, Jumalan Poika, joka tuli alas Kirkkaudesta ja Golgata muodostettiin. Se oli tuo päivä, jona hinta maksettiin ja syntikysymys selvitettiin ainiaaksi, ja se avasi tien tähän asiaan, jota me isoamme ja janoamme. Se toi tyytyväisyyden paikan.

⁴¹ Ei ole ketään ihmistä, joka koskaan vierailee Golgatalla ja näkee sen miten se oli, voisi koskaan olla sama. Kaikki, mitä hän koskaan on halunnut tai kaivannut, on tavoitettu, kun hän saavuttaa tuon paikan. Se oli niin tärkeä päivä ja niin tärkeä asia, että se ravisti maailmaa. Se ravisti maailmaa, niin kuin sitä ei koskaan oltu ravistettu aikaisemmin, kun Jeesus kuoli Golgatalla ja selvitti syntikysymyksen.

⁴² Tämä syntinen maailma pimeni. Aurinko sammui keskellä päivää ja sillä oli hermoromahdus. Kalliot vapisivat. Vuoret repeilivät. Kuolleet ruumiit tulivat haudasta. Mitä se teki? Jumala Golgatalla haavoitti ainiaaksi tuon eläimen, jota kutsutaan Saatanaksi.

⁴³ Nyt hän on ollut pahempi sen jälkeen, koska se toi valon ihmiskunnalle; ja jokainen tietää, että haavoitettu eläin, joka ryömi ympäri selkä murtuneena, on kaikkein pahin

⁴⁴ No niin. Saatana oli tyrmätty Golgatalla. Maa todisti, että niin oli. Suurin hinta, mitä koskaan oli maksettu ja ainoa, joka voi tehdä sen, tuli ja maksoi sen Golgatalla. Siellä tuo hinta maksettiin. Se on yksi näistä asioista.

⁴⁵ Jumala oli vaatinut sitä. Kukaan ihminen ei ollut arvollinen. Kukaan ihminen ei ollut kykenevä. Kukaan ihminen ei voinut tehdä sitä. Ja Jumala tuli itse ja tehtiin ihmiseksi, eli inhimillisen elämän inhimillisten halujen alaisena ja oli ristiinnaulittu Golgatalla. Siellä, kun Saatana ajatteli, ettei Hän menisi sen lävitse, Hän meni Getsemaneen ja jokaisen kiusauksen, mitä kukaan ihminen koskaan on kestänyt. Hän meni sen lävitse niin kuin kaikki ihmiset; mutta Hän maksoi hinnan, ja se pimensi maan, niin kuin nukutusaine leikkausta varten.

⁴⁶ Kun lääkäri antaa ihmiselle nukutuksen, hän ensin nukuttaa hänet, ennen kuin hän voi suorittaa leikkauksen. Ja kun Jumala suoritti leikkauksen seurakuntaa varten, sai maailma nukutuksen. Luonnolla oli kouristus.

⁴⁷ Ei ihme, koska Jumala inhimillisessä lihassa oli kuolemassa. Se oli se hetki, jota maailma oli odottanut, vaikka monet heistä eivät tienneetkään sitä. Aivan niin kuin on tänään, monet odottavat näitä asioita ja kuitenkin he eivät tunnista niitä. He eivät käsitä pakotietä. He yhä yrittävät etsiä nautintoja ja maailman asioita, yrittäen löytää tietään ulos.

⁴⁸ Oli ollut monia tienviittoja osoittamassa tuohon päivään. Se oli osoitettu monissa suurissa esikuvissa, karitsan, härän, kyyhkysen ja kaikkien näiden asioiden kautta, mutta kuitenkin se ei voinut murtaa sitä. Se ei voinut murtaa kuoleman otetta. Sillä Saatanalla oli maa, jokainen tulikiveä palava kallio, joita hän kerran käveli ylös ja alas maan päällä. (Lucifer oli aamun poika ja hän käveli maan päällä sen ollessa palavaa laavaa.) Nuo samat kalliot, jotka hän viilensi, kun Jeesus kuoli Golgatalla, sylkäisivät esiin maasta. Tuo hinta oli maksettu ja Saatanan orjuus oli murrettu.

⁷³ Tuo täydellinen uhri teki meidät täydelliseksi, Sillä Jeesus sanoi: "Olkaa te sen vuoksi täydelliset, aivan niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen." Silloin ei ole mitään muuta tehtävänä, vaan me olemme tehdyt täydellisiksi Jumalan läsnäolossa.

⁷⁴ Nyt siinä me kadotamme asemamme. Jos emme ole varovaisia, me yritämme katsoa taaksepäin siihen, mitä me olimme; ja niin kauan kuin me katsomme taaksepäin siihen, mitä me olimme, ei uhrilla ole mitään merkitystä meille. Oi, ettekö te voi nähdä sitä, seurakunta? Minä en yrittäisi tehdä sitä, en voi, ettekä tekään. Ei ole mitään tarvetta yrittää. Te olette kadotettu alusta alkaen niin kauan kuin katsotte siihen, mitä olette tehneet. Mutta älkää katsoko siihen, mitä olette tehneet, katsokaa, mitä tuo päivä Golgatalla teki teille.

⁷⁵ Se maksoi teidän hintanne. Se selvitti tuon kysymyksen. Vaikka syntinne ovat helakanpunaiset, ne ovat valkoiset kuin lumi. Purppuranpunaiset, ne ovat valkoiset kuin villa. Silloin teillä ei ole mitään syntiä. Te olette täydellisesti synnitön. Ei ole väliä sillä, mitä te teitte, tai mitä te teette, te olette yhä synnitön. Niin kauan kuin olette vastaanottaneet Jeesuksen Kristuksen Pelastajananne, teidän syntinne ovat anteeksiannetut. Kaikki mikä on anteeksiannettu, on unohdettu.

⁷⁶ Mitä se sitten tekee? Se antaa teille tuon tilan jälkeen Hänen Henkensä seurata Häntä, ja tehdä niin kuin Hän teki, toisille, jotka ovat seuraamassa. Hän oli vain yksi Mies, täydellinen Mies. Hän antoi Elämänsä, ja Hän valmisti esimerkinteitä varten.

⁷⁷ No niin, mitä meidän täytyy tehdä? Nyt ensimmäiseksi haluan sanoa sen, että Jeesus ei koskaan elänyt itseään varten. Hänen elämänsä käytettiin toisten puolesta. Se on täydellisesti iankaikkinen elämä. Kun te sanotte, että käytte kirkossa ja teette hyviä asioita, on se hienoa. Mutta kun te elätte elämänne itsellenne, ei teillä ole iankaikkista elämää. Iankaikkinen elämä on elää toisten puolesta.

⁷⁸ Se todistettiin Jumalan Karitsassa. Hän eli ja Hänellä oli iankaikkinen elämä, koska Hän ei elänyt itseään varten. Hän eli toisia varten. Ja te saatte iankaikkisen elämän vastaanottamalla tuon päivän, ettekä te enää elä itseänne varten. Te elätte toisia varten.

“Jumalani, Jumalani, miksi olet hylännyt Minut?” Se oli Jumalan Karitsa, palasiksi hakattuna, leikeltynä.

⁶⁷ Hän oli juuri se Karitsa, joka Aabelilla oli mielessänsä, kun hän näki tuon luvatus naisen siemenen. Hän oli se Karitsa, jonka Daniel näki, joka oli “hakattu vuoresta ilman käsiä”. Profeetoille Hän oli “pyörä pyörän keskellä”. Kaikki, mitä he olivat ennalta nähneet, täyttyi tuona päivänä Golgatalla. Se toi tuon suuren asian sisälle. Se mursi Saatanan selän.

⁶⁸ Ensimmäiseksi, meidän pitäisi etsiä nähdäksemme, mitä tuo päivä merkitsi Toiseksi, meidän tulisi nähdä, mitä tuo päivä on tehnyt puolestamme, mitä se teki meille. Nyt kolmanneksi, katsokaamme, mitä meidän pitäisi tehdä tuon päivän tähden, mitä meidän tulisi tehdä.

⁶⁹ Ensimmäiseksi, meidän pitäisi tutustua siihen, sillä se on suuri päivä, suurin kaikista päivistä. Synnin hinta oli maksettu. Saatanan valta oli murrettu. Ja nyt me haluamme nähdä, mitä meidän tulee tehdä palkaksi siitä.

⁷⁰ Nyt sen palkaksi kun Jeesus kuoli Golgatalla, Golgatalla tuona päivänä, Hän ei ainoastaan maksanut meidän syntienne hintaa, vaan Hän maksoi tuon hinnan ja valmisti tien niin, että me voisimme seurata Häntä. Sillä me... Niin kuin langennut Adam, joka on lunastettu, niin kuin Henki johti Adamia, ensimmäistä Adamia, Hengellä, joka hallitsi koko luontoa. Sitten toista Adamia, tai maan ihminen on Kristuksen lunastama tuona päivänä Golgatalla ja voi seurata Häntä.

⁷¹ No niin, kun Hän kuoli Golgatalla, Hän valmisti tien. Hän antoi Henkensä, lähetti Pyhän Hengen takaisin maan päälle teitä ja minua varten josta elää. Sitä Golgata merkitsi meille. Hänen seuraamistaan.

⁷² Ensimmäiseksi, katsokaamme sitä. Nähkäämme, mitä se teki puolestanne, ja mitä meidän nyt täytyy tehdä palkaksi siitä. Mitä täytyy teidän ja minun tehdä? Me sanomme nyt: “Minä arvostan sitä kovasti. Se oli oikein hienoa.” Mutta meidän täytyy vastaanottaa se. Ja sen vastaanottaminen on vastaanottaa Hänen persoonansa, Kristus, sydämissämme. Silloin olemme vapaat synnistä. Sen vuoksi, meissä ei riipu minkäänlaisia synnin kahleita, Jumala... On ikään kuin emme olisi koskaan tehneetkään syntiä.

⁴⁹ Jumala pani takaisin ihmisen käsiin sen tien, jota hän oli etsinyt. Hänen ei enää tarvinnut itkeä. Kun Hän mursi Saatanan selkärangan siellä Golgatalla, synnin, sairauden selkärangan, tuo se jokaisen kuolevaisen olennon maan päällä takaisin Jumalan läsnäoloon anteeksiannetuin synnein.

⁵⁰ Halleluja! Meidän syntimme ovat anteeksiannetut! Enää ei Saatana voi pimentää meitä pois Jumalasta. On valmistettu valtatie. Siellä on puhelin. On linja Kirkkauteen. Se tuo jokaisen henkilön tuon linjan ulottuville.

⁵¹ Jos ihminen on täynnä syntiä, se yhdisti hänet tuohon “keskukseen.” Hänelle voidaan antaa anteeksi tuo synti. Eikä vain sitä, vaan tuosta synnistä on maksettu. Kunnia! Teidän ei tarvitse sanoa: “Minä en ole arvollinen.” Varmasti ette ole. Te ette koskaan voisi olla. Mutta eräs Arvollinen otti teidän paikkanne. Te olette vapaa. Teidän ei enää tarvitse harhailla. Teidän ei tarvitse olla nautintoja etsivänä ihmisenä täällä ulkona maan päällä. Sillä:

*On Lähde täytetty Verellä,
Vedetty Immanuelin suonista;
Minne syntiset tulvan alle upotettuina,
Kadottavat kaikki syllisyytensä tahrat.*

⁵² Teidän ei tarvitse olla eksyksissä: on valtatie, ja on tie. Ja sitä kutsutaan “pyhyiden tieksi”. Saastainen ei sitä kulje, sillä hän tulee ensin lähteelle: sitten hän astuu valtatielle.

⁵³ Hän mursi Saatanan voimat. Hän avasi Helvetin vankilan ovet. Jokaiselle ihmiselle, joka oli suljettuna vankilaan tässä maassa, peläten kuolevansa, peläten, mitä kuolema voisi hänelle tehdä; Golgatalla Hän avasi nuo vankikoppien ovet ja päästi jokaisen vangin vapaaksi. Teidän ei enää pidempään tarvitse olla synnin alas repiminä. Teidän ei, enää pidempään tarvitse luovuttaa jäseniänne synnille, ryypäten, tupakoiden, pelaten, valehdellen,

⁵⁴ Te voitte olla rehellinen, oikeudenmukainen, rehti; eikä Saatana voi sille mitään, koska teillä on ote pelastusköydestä. Se on ankkuroituna Ikaikojen Kalliossa, Mikään ei voi ravistella teitä irti siitä. Mitkään tuulet eivät voi ravistella teitä irti siitä. Mikään ei voi ravistella teitä

siitä. Ei mikään, ei edes itse kuolemakaan voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

⁵⁵ Sitä Golgata merkitsi. Ihminen, joka oli orjuudessa, vapautettiin. Joka kerran oli kuoleman pelon alaisena, ei enää voi pelätä kuolemaa. Se, joka kaipaa kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala, voi astua valtatielle ja suunnata kasvonsa Taivasta kohti, koska hän on vapaa. Halleluja! Hän on lunastettu. Hänen ei enää tarvitse harhailla, sillä on tapa tietää oletteko oikeassa tai ette. Jumala antaa meille elämän. Syntimme ovat poissa. Tuo päivä Golgatalla maksoi hinnan. Kun me sen kaiken näemme, ei ole ihme että runoilija kirjoitti:

*Keskellä repeilevien kallioiden ja pimenevien taivaiden
Minun Pelastajani kumarsi päänsä ja kuoli.
Avautuva esirippu paljasti tien,
Taivaan iloihin ja loputtomaan päivään.*

⁵⁶ Abrahamin ei enää tarvinnut harhailla ympäri maata etsien kaupunkia. Syntisen ei enää tarvitse ihmetellä voisiko hän olla pelastunut tai ei. Sairaana ei enää tarvitse ihmetellä voisiko hän parantua tai ei. Avautuva esirippu tuona päivänä Golgatalla paljasti tien täydelliseen voittoon. Jumala antoi meille Henkensä voimat elää voitokkaasti yli kaikkien näiden asioiden; pyytäen meitä vain uskomaan sen, se tapahtui tuona päivänä Golgatalla.

⁵⁷ Koskaan ei ollut sen kaltaista päivää. Koskaan ei sen kaltaista päivää tule olemaan. Sitä ei enää tarvita. Hinta on maksettu ja meidät on lunastettu. Kiitos Jumalalle, me olemme lunastetut!

⁵⁸ Enää ei teidän tarvitse ihmetellä sitä; sitä ei enää tarvitse arvailla. Se on kaikki otettu pois. Esirippu, verho on vedetty sivuun, ja meidät on asetettu valtatielle ollaksemme enää harhailematta, vain uskoaksemme ja vaeltaaksemme suoraan eteenpäin. Me kuljemme suoraan Jumalan suureen läsnäoloon.

⁵⁹ Abraham tiesi etsiessään tuota kaupunkia, ja muut tiesivät, että he olivat kotoisin jostakin. Jotakin oli tapahtunut. He elivät lamaantuneessa maassa. Tuli maanjäristyksiä, tuli myrskyjä, sotia ja tappamista. Susi syö karitsan, ja leijona syö härän. Se ei näytä oikealta. Ihminen, veli tappoi veljen. Isä tappaa pojan; poika tappaa isän. Jokin on vialla.

Ihminen vanhenee. Hän kuolee. Hän kuihtuu pois. Hän on orjuudessa. Puut kasvavat, mutta eivät kuolemattomina, ne kuolevat. Vuoret muuttuvat. Meret kuivuvat. Vedet loppuvat. Jokin on vialla, ja ihminen etsi tuota paikkaa, kaupunkia, missä sitä ei enää tapahtuisi. Hän tiesi, että jos hän koskaan voisi päästä takaisin Hänen läsnäolonsa, joka sen kaiken oli valmistanut oikein, voisi hän keskustella asian selväksi Hänen kanssaan.

⁶⁰ Oi mikä etuoikeus, syntinen, onkaan tänä aamuna tietää, että sinulla nyt on tie. Tuo päivä Golgatalla avasi tuon tien; sillä kaikki nuo patriarkat etsivät Häntä, etsivät sitä. Golgata antoi sen sinulle ilmaiseksi.

⁶¹ Kuinka voisit hylätä sen? Kuinka voisit hylätä sen ja liittyä johonkin kirkkokuntaan? Kuinka voisit hylätä sen ja ottaa sen tilalle jotakin muuta, maailman nautintoja? Miksi et vastaanota sitä?

⁶² Tuo avautuva esirippu tuo ihmisen suoraan takaisin Jumalan läsnäoloon ilman minkään kaltaista syntiä, ja asettaa hänen eteensä tien, joka johtaa siihen, mitä hän on etsimässä, Taivaaseen, kirkkauteen, rauhaan, iankaikkiseen elämään, se kaikki on suoraan hänen edessään.

⁶³ Tuo päivä oli kuolemanisku Saatanan voimalle. Se päätti kaiken. Voin nähdä Hänet. siellä. Hän oli Eedenin Karitsa, joka oli aivan ensimmäinen esikuva, joka siitä annettiin, kun Aabel uskosta uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain.

⁶⁴ Se oli varjokuva, siellä oli karitsa tästä maasta, ja hänen on täytynyt sitoa viiniköynnös sen kaulan ympärille, raahata se kiven päälle ja ottaa käteensä kivi veitsekseksi. vetää sen pientä päätä taaksepäin ja hakata ja hakata sitä, kunnes se kuoli ja sen villa kylpi sen omassa veressä. Se kieriskeli omassa veressään.

⁶⁵ Mutta tuona päivänä Golgatalla se oli Jumalan Karitsa, joka oli kuolemassa, kieriskellen omassa Veressään. Hän oli maailman hakkaama, lyömä, runtelema, sylkemä ja kaikkea ja verta tippui Hänen hiuksistaan,

⁶⁶ Kun Aabelin karitsa kuoli, se kuoli puhumalla kieltä, jota Aabel ei ymmärtänyt. Se määki. Ja kun Jumalan Karitsa kuoli tuona päivänä Golgatalla, Hän puhui kielellä, jolla kukaan ei Häntä ymmärtänyt: